

14

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1952 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, i dochodowego od drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w roku podatkowym 1953 w formie ryczałtu od osób wykonujących rzemiosło z wyjątkiem cukiernictwa, dziewiarstwa, młynarstwa, piekarstwa, rzeźnictwa i wędliniarstwa (również z mięsa końskiego), tkactwa i złotnictwa, jeżeli osoby te:

- 1) nie utrzymują poza obrębem zakładu rzemieślniczego odrębnych stałych miejsc sprzedaży,
- 2) wykonują świadczenia rzeczy lub usług bezpośrednio na rzecz konsumentów lub spółdzielni pomocniczych,
- 3) zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym nie więcej niż jednego członka rodziny lub jednego pracownika najemnego, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące rzemiosło wymienione w § 6 na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5.000 — nie więcej niż jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego,
- 4) w myśl obowiązujących przepisów nie są obowiązane do prowadzenia ksiąg handlowych,
- 5) nie posiadają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu:
 - a) posiadanie przez podatnika lub wymienionych w ust. 5 członków jego rodziny nieruchomości budynkowej, mającej nie więcej niż 5 izb,
 - b) osiągnięcie przez podatnika lub wymienionych w ust. 5 członków jego rodziny przychodów podlegających obowiązkowi podatkowemu w podatku od wynagrodzeń,
 - c) osiągnięcie przez podatnika lub wymienionych w ust. 5 członków jego rodziny dochodów z posiadanej gospodarstwa rolnego prowadzonego we własnym zarządzie i na własny rachunek bądź z wydzierżawienia lub dzierżawy gospodarstwa rolnego, o ile podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym na rok podatkowy 1952 została ustalona dla gospodarstwa rolnego w wysokości nie przekraczającej 17.200 zł,

d) posiadanie przez małżonka we własnym imieniu oddzielnego zakładu rzemieślniczego.

2. Za rzemiosło w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wykonywanie sposobem niefabrycznym przemysłów objętych listą zawartą w rozporządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany listy rzemiosł (Dz. U. z 1950 r. Nr 1, poz. 2) oraz — przepisem art. 142 i ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami).

3. Sprzedaż własnych wytworów przez osoby wymienione w ust. 1 na targach i jarmarkach bez utrzymywania w tym celu stałych miejsc sprzedaży nie wyłącza pobierania podatku w formie ryczałtu.

4. Za konsumenta (ust. 1 pkt 2) uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług rzemieślnika dla własnego użytku, a nie dla celów dalszej produkcji lub odprzedaży, za spółdzielnię zaś pomocniczą — spółdzielnię korzystającą ze świadczeń lub usług rzemieślniczych swych członków w ramach statutu. Opodatkowaniu w formie ryczałtu podlegają tylko te świadczenia spełniane na rzecz spółdzielni pomocniczych, które nie są zwolnione od podatku obrotowego; równoczesne wykonywanie świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym i od tego podatku zwolnionych nie ma wpływu na wysokość stawki ryczałtowanego podatku.

5. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 pkt 3 i pkt 5 uważa się małżonka oraz małoletnie dzieci własne, przysposobione i pasierbów oraz dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie.

6. Uczniów, w ilości do dwóch, zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od daty zawarcia umowy.

7. W przypadku wydzierżawienia gospodarstwa rolnego (ust. 1 pkt 5 lit. c) bierze się pod uwagę wysokość ustalonej podstawy opodatkowania w podatku gruntowym, a nie kwotę otrzymanego czynszu dzierżawnego.

8. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania w przypadku, gdy zakład rzemieślniczy stanowi własność dwóch lub więcej osób, nie będących członkami rodziny w rozumieniu ust. 5, chociażby ogólna ilość osób, zatrudnionych w zakładzie łącznie ze współwłaścicielami zakładu, nie przekraczała liczby dwóch bądź trzech osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 2. Na osobach opłacających zryczałtowany podatek w myśl niniejszego rozporządzenia ciąży obowiązek uzyskania karty rejestracyjnej.

§ 3. Wysokość osiąganych obrotów nie ma wpływu na wysokość stawek podatku zryczałtowanego.

§ 4. W przypadku niezatrudniania oprócz właściciela ani członków rodziny, ani pracowników najemnych stawki zryczałtowanego podatku wynoszą miesięcznie (w złotych):

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b), c) i d)	W miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5.000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odbywają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w pozostałych miejscowościach	W miejscowościach o liczbie mieszkańców ponad 5.000 do 10.000	W miejscowościach o liczbie mieszkańców ponad 10.000 do 25.000
			a	b	c
1.	Bednarstwo	55	90	140	160
2.	Błacharstwo — budowlane i naczyniowe, dekarstwo, ślusarstwo i naprawa maszyn — ślusarstwo	130	180	240	—
3.	Budownictwo — murarstwo i ciesielstwo, malarstwo	120	180	240	—
4.	Cholewkarstwo	100	160	200	—
5.	Fotografowanie, zegarmistrzostwo	100	135	180	—
6.	Fryzjerstwo	50	120	180	—
7.	Kapelusznictwo, rymarstwo	90	130	180	240
8.	Kołodziejstwo pojazdowe	90	120	180	200
9.	Koszykarstwo	70	100	140	180
10.	Kowalstwo pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	55	90	140	—
11.	Krawiectwo damskie, bielizniarstwo	35	70	100	120
12.	Krawiectwo męskie, czapnictwo	70	90	140	180
13.	Powroźnictwo	55	90	120	160
14.	Stolarstwo, zabawkarstwo, zdunstwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych	120	160	200	—
15.	Szewstwo — naprawa obuwia	55	110	150	—
16.	Szewstwo — pantoflarstwo i tpiarstwo	80	120	160	—
17.	Zdunstwo — garncarstwo	50	70	100	140

§ 5. W przypadku zatrudniania oprócz właściciela nie więcej niż jednego członka rodziny stawki zryczałtowanego podatku wynoszą miesięcznie (w złotych):

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b)	W miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5.000, a mianowicie w gminach wiejskich, w których odbywają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w pozostałych miejscowościach
		a	b
1.	Bednarstwo	120	160
2.	Błacharstwo — budowlane i naczyniowe, dekarstwo, ślusarstwo i naprawa maszyn — ślusarstwo	200	240
3.	Budownictwo — murarstwo i ciesielstwo, malarstwo	180	225
4.	Cholewkarstwo	160	225
5.	Fotografowanie, kapelusznictwo, rymarstwo i zegarmistrzostwo	170	225
6.	Fryzjerstwo	70	160
7.	Kołodziejstwo pojazdowe	130	180
8.	Koszykarstwo	120	180
9.	Kowalstwo pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	100	170

		a	b
10.	Krawiectwo damskie, bielizniarstwo	80	120
11.	Krawiectwo męskie, czapnictwo	120	160
12.	Powroźnictwo	110	160
13.	Stolarstwo, zabawkarstwo, zduństwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych	180	200
14.	Szewstwo — naprawa obuwia	80	150
15.	Szewstwo — pantoflarstwo i trepiarstwo	160	180
16.	Zduństwo — garncarstwo	90	120

§ 6. W przypadku zatrudniania oprócz właściciela cownika najemnego stawki zryczałtowanego podatku wynie więcej niż jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego stawki zryczałtowanego podatku wynioszą miesięcznie (w złotych):

Pkt	Rodzaj rzemiosła	W gminach wiejskich poza określonymi pod lit. b)	
		a	b
		W miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5.000, a mianowicie: w gminach wiejskich, w których odbywają się targi i które są jednocześnie siedzibą prezydium gminnej rady narodowej, w gminach wiejskich o charakterze miejskim, w gminach uznanych za uzdrowiska oraz w pozostałych miejscowościach	
1.	Bednarstwo	140	200
2.	Fryzjerstwo	80	180
3.	Kołodziejstwo pojazdowe	150	195
4.	Koszykarstwo	140	200
5.	Kowalstwo pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	110	225
6.	Krawiectwo damskie, bielizniarstwo	90	135
7.	Krawiectwo męskie, czapnictwo	130	225
8.	Powroźnictwo	130	195
9.	Szewstwo — naprawa obuwia	110	225

§ 7. 1. Liczbę mieszkańców i charakter miejscowości przyjmuje się według stanu z dnia 31 grudnia 1952 r.

2. W przypadku gdy zakład rzemieślniczy i miejsce zamieszkania podatnika znajdują się w różnych miejscowościach, zryczałtowany podatek pobiera się według stawek właściwych dla miejscowości, w której znajduje się zakład rzemieślniczy.

§ 8. 1. Stawki, o których mowa w §§ 4, 5 i 6, obniżają się:

- 1) o 20% dla osób wykonujących rzemiosło na terenie:
 - a) województw koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego,
 - b) powiatów elckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego,
 - c) powiatów łęborskiego, malborskiego, elbląskiego, kwidzyńskiego i sztumskiego województwa gdańskiego,
 - d) powiatów brzeskiego i namysłowskiego województwa opolskiego,
 - e) powiatu pilskiego województwa poznańskiego,
- 2) o 20% dla osób, które ukończyły do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia 60 lat życia, oraz dla inwalidów, którzy utracili ponad 45% zdolności zarobkowania,
- 3) o 40%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i pkt 2.

2. Stawki zryczałtowanego podatku, określone w §§ 4, 5 i 6 bądź w przypadkach zaistnienia okoliczności uzasadniających zastosowanie zniżek przewidzianych w ust. 1 po zastosowaniu tych zniżek, podwyższa się:

- 1) o 15% w przypadku osiągnięcia przez podatnika dochodów z posiadanego gospodarstwa rolnego prowadzonego we własnym zarządzie i na własny rachunek bądź z wydzierżawienia lub dzierżawy gospodarstwa rolnego,
- 2) o 5% w przypadku posiadania nieruchomości budynkowej nie związanej z gospodarstwem rolnym,
- 3) o 20%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i pkt 2.

3. Podwyżki stawek stosuje się również w przypadku osiągnięcia dochodów z gospodarstwa rolnego lub posiadania nieruchomości przez członków rodziny podatnika, których dochody w myśl przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem podatnika.

§ 9. Rzemieślnicy, co do których mają zastosowanie przepisy § 1, a co do których nie mają zastosowania przepisy §§ 4, 5 i 6, opłacają zryczałtowany podatek według stawek ustalonych przez organ finansowy na cały rok podatkowy w kwotach miesięcznych bez ustalania obrotów i dochodów.

§ 10. 1. Podatnicy, do których mają zastosowanie stawki określone w §§ 4, 5 i 6, opłacają podatek zryczałtowany, jeżeli bez wezwania organu finansowego złożą deklarację według załączonego wzoru w terminie do dnia 31 stycznia 1953 r., a podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi w ciągu 1953 r. — w terminie dwutygodniowym od dnia rozpoczęcia wykonywania świadczeń,

2. Złożenie deklaracji (ust. 1) powoduje z samego prawa — bez potrzeby wydawania przez organ finansowy odrębnej decyzji — zaliczenie do grupy osób opłacających zryczałtowany podatek na zasadach niniejszego rozporządzenia z zastrzeżeniem przepisów § 17 ust. 1 pkt 1 i pkt 2.

3. W razie niezłożenia deklaracji w terminie określonym w ust. 1 istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do prowadzenia ksiąg podatkowych — stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 11. 1. Zmiana w ciągu roku podatkowego stawek zryczałtowanego podatku określonych w §§ 4, 5 i 6 następuje:

- 1) w przypadku zajścia okoliczności uzasadniających opłacanie podatku według wyższej stawki ryczałtu (przeniesienie miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują wyższe stawki, zatrudnienie pracownika najemnego); w tym przypadku na podatniku ciąży obowiązek opłacania wyższej stawki zryczałtowanego podatku, poczynając od miesiąca następnego po miesiącu, w którym zaszły wymienione okoliczności;
- 2) w przypadku przeniesienia miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują niższe stawki zryczałtowanego podatku; podatek po dokonaniu przez właściwy organ finansowy odpowiedniej wzmianki na jego karcie rejestracyjnej obowiązany jest od miesiąca następnego po miesiącu, w którym zaszła zmiana miejsca wykonywania rzemiosła, opłacać zryczałtowany podatek według przypadającej dla niego w myśl §§ 4, 5 i 6 stawki podatku właściwej dla nowego miejsca wykonywania rzemiosła.

2. W przypadku zmniejszenia stanu zatrudnienia w ciągu roku zmiana stawki zryczałtowanego podatku na stawkę niższą może nastąpić w odniesieniu do stawek określonych w §§ 4, 5 i 6 tylko raz jeden, jeżeli uzasadniające tę zmianę okoliczności zaszły w pierwszym półroczu roku podatkowego; w tym przypadku prawo opłacania zryczałtowanego podatku według niższej stawki przysługuje podatnikowi poczynając od miesiąca lipca, pod warunkiem zawiadomienia właściwego organu finansowego w terminie tygodniowym o zajściu wspomnianej okoliczności i jej udowodnieniu.

§ 12. 1. Decyzje ustalające wysokość stawek zryczałtowanego podatku dla podatników wymienionych w § 9 powinny być doręczone do dnia 31 stycznia 1953 r., a jeżeli chodzi o rzemieślników, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń w ciągu 1953 r. — w terminie miesięcznym od dnia powstania obowiązku podatkowego.

2. W przypadku rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej stawki zryczałtowanego podatku powstaje poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

§ 13. 1. W ciągu dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji ustalającej wysokość stawek zryczałtowanego podatku (§ 12) przysługuje podatnikowi prawo bądź zrzeczenia się korzystania z ryczałtu, bądź odwołania się od decyzji ustalającej wysokość zryczałtowanego podatku. Wniesienie odwołania od decyzji ustalającej wysokość zryczałtowanego podatku wyklucza zrzeczenie się korzystania z ryczałtu.

2. W razie zrzeczenia się opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych.

3. Odwołanie od decyzji ustalającej wysokość zryczałtowanego podatku podlega rozpatrzeniu na ogólnych zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

4. Rozstrzygnięcie odwołania powinno nastąpić w terminie miesięcznym.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji ustalającej wysokość stawek zryczałtowanego podatku; organ finansowy może jednak wstrzymać w całości lub w części wykonanie decyzji, jeżeli to jest wskazane w ważnym interesie strony

§ 14. 1. Zryczałtowany podatek płatny jest bez wezwania organu finansowego, w terminie do dnia 7 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. W przypadku uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu rzemiosła spowodowanej nadzwyczajnymi okolicznościami (np. dłuższą chorobą) nie pobiera się podatku za pełne miesiące okresu zawieszenia działalności zakładu poczynając od następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiła przerwa, do dnia pierwszego miesiąca, w którym nastąpiło wznowienie działalności zakładu rzemieślniczego; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym.

3. W przypadku likwidacji w ciągu roku podatkowego zakładu rzemieślniczego, zgłoszonej w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się podatku za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja zakładu rzemieślniczego.

§ 15. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek obowiązani są zawiadamiać właściwy organ finansowy w terminie tygodniowym o zajściu okoliczności uzasadniających:

- 1) powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych,
- 2) opłacanie zryczałtowanego podatku według wyższej stawki (§ 11 ust. 1 pkt 1).

§ 16. 1. Podatnicy opłacający podatek zryczałtowany na podstawie niniejszego rozporządzenia wolni są od obowiązku składania zeznań podatkowych oraz deklaracji na zaliczki miesięczne na podatki obrotowy i dochodowy.

2. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek według stawek określonych w §§ 4, 5 i 6 zwolnieni są od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych.

3. Podatnicy, wymienieni w § 9, obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych w myśl obowiązujących przepisów, mają obowiązek złożenia tych ksiąg właściwemu organowi finansowemu w terminie do dnia 15 stycznia 1954 r.

4. Prowadzenie ksiąg nieprawidłowe pod względem formalnym (wadliwie) nie ma wpływu na wysokość stawek zryczałtowanego podatku, co nie zwalnia podatników od ciężącej na nich odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

§ 17. 1. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek na zasadach niniejszego rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy opłacających zryczałtowany podatek i opłacać będą podatek obrotowy i podatek dochodowy na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) w przypadku stwierdzenia przez organ finansowy niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych w deklaracji (§ 10) lub w zawiadomieniu (§ 11 ust. 2 i § 15 pkt 2),
- 2) w razie niezawiadomienia organu finansowego o zajęciu okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych (§ 15 pkt 1),
- 3) ponadto, jeżeli chodzi o podatników, do których mają zastosowanie stawki określone w § 9, w przypadku nieprowadzenia wbrew obowiązkowi ksiąg w ogóle bądź prowadzenia ich nieprawidłowo pod względem materialnym (nierzetelnie).

2. W przypadku wyłączenia podatnika z grupy opłacających zryczałtowany podatek za część roku podatkowego przyjmuje się za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty ryczałtem dochód

osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

3. W przypadku określonym w ust. 1 wyłączenie z grupy opłacających zryczałtowany podatek i opłacanie podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych następuje niezależnie od ciążącej na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

4. W przypadku określonym w ust. 1 kwoty wpłacone tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na podatek dochodowy za dany rok podatkowy, nadwyżkę zaś — na podatek obrotowy.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1952 r. poz. 14).

DEKLARACJA W SPRAWIE ZALICZENIA DO GRUPY OSÓB OPŁACAJĄCYCH PODATKI OBROTOWY I DOCHODOWY W ROKU PODATKOWYM 1953 W FORMIE RYCZAŁTU

Do

Prezydium Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej
Wydział (Oddział) Finansowy

w

- 1) Imię i nazwisko
- 2) Data urodzenia
- 3) Członkowie rodziny pozostający na moim utrzymaniu:
 - a) współmałżonek
(imię i nazwisko)
 - b) dzieci
(imiona i nazwiska oraz daty urodzenia)
- 4) Miejsce wykonywania rzemiosła
- 5) Miejsce zamieszkania
- 6) Rodzaj rzemiosła
(dokładnie podać rodzaj spełnianych świadczeń)
- 7) Karta rejestracyjna nr z dnia

Wnoszę o zaliczenie mnie do grupy osób opłacających w roku podatkowym 1953 podatek obrotowy i podatek dochodowy w formie ryczałtu.

Jednocześnie oświadczam, co następuje:

- 1) posiadam kartę rzemieślniczą nr z dnia 19 . . . r. wydaną przez

- 2) poza miejscem położenia zakładu rzemieślniczego nie utrzymuję stałych odrębnych miejsc sprzedaży,
- 3) wykonuję świadczenia wyłącznie bezpośrednio na rzecz konsumentów lub spółdzielni pomocniczych*),
- 4) w prowadzonym przeze mnie zakładzie rzemieślniczym będzie w ciągu 1953 r. zatrudnionych:
 - a) członków rodziny
 - b) pracowników najemnych
 - c) uczniów
- 5) uczniów zatrudniam na podstawie następujących umów:
 - a) umowa z dnia
 (nazwisko i imię ucznia)
 zarejestrowana w dniu
 - b) umowa z dnia
 (nazwisko i imię ucznia)
 zarejestrowana w dniu
- 6) poza zakładem rzemieślniczym nie posiadam innych źródeł przychodów — jestem właścicielem — współwłaścicielem nieruchomości budynkowej posiadającej izb — osiągam dochody z gospodarstwa rolnego prowadzonego we własnym zarządzie i na własny rachunek, z wydzierżawienia — dzierżawy gospodarstwa rolnego, dla którego podstawa opodatkowania do wymiaru podatku gruntowego za 1952 r. została ustalona w wysokości zł,
- 7) żona moja — mąż mój — dzieci moje, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z moim dochodem, nie posiadają innych źródeł przychodów — jest — są — właścicielem(ami) — współwłaścicielem(ami) nieruchomości budynkowej posiadającej izb, osiągają dochody z gospodarstwa rolnego, prowadzonego we własnym zarządzie i na własny rachunek, z wydzierżawienia — dzierżawy gospodarstwa rolnego, dla którego podstawa opodatkowania do wymiaru podatku gruntowego za 1952 r. została ustalona w wysokości zł.

Zryczałtowany podatek obrotowy i podatek dochodowy w wysokości miesięcznie (§§ 4, 5, 6) zł

ze zniżką o % (§ 8 ust. 1), tj. o zł

ze zwyżką o % (§ 8 ust. 2 i 3), tj. zł

Razem zł

opłacać będę w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Zobowiązuję się zawiadomić Wydział (Oddział) Finansowy w terminie dni 7 o zajściu okoliczności, które uzasadniałyby opłacanie zryczałtowanego podatku według wyższej stawki bądź też powodowałyby utratę warunków opłacania zryczałtowanego podatku. Oświadczenie powyższe składam według najlepszej wiedzy i sumienia.

Treść przepisów prawa karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością albo za zatajenie danych jest mi znana.

. dnia 1953 r.

(podpis)

*) Za konsumenta uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług rzemieślnika dla własnego użytku, a nie dla celów dalszej produkcji lub odprzedaży, za spółdzielnię zaś pomocniczą — spółdzielnię korzystającą ze świadczeń lub usług rzemieślniczych swych członków w ramach statutu.

Wyciąg z dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. — Prawo karne skarbowe (Dz. U. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1948 r. Nr 18, poz. 123, z 1949 r. Nr 32, poz. 238 i z 1950 r. Nr 12, poz. 116 i Nr 49, poz. 451 i 452).

„Art. 131. § 1. Kto zataja przed właściwą władzą skarbową przedmiot opodatkowania i z tego powodu nie bierze udziału w postępowaniu podatkowym — podlega karze aresztu do roku lub grzywny w wysokości do 150.000 zł albo obu tym karom łącznie.

Art. 131¹. § 1. Kto, będąc podatnikiem, naraża Skarb Państwa na uszczuplenie podatku w postępowaniu po-

datkowym lub wobec płatnika dokonującego obliczenia i poboru podatku:

- 1) przez zatajenie danych mogących mieć wpływ na ustalenie zobowiązania podatkowego lub jego wysokości,
- 2) przez podanie takich danych niezgodnie z rzeczywistością — podlega karze grzywny w wysokości do 150.000 zł.

§ 2. Jeżeli sprawca występku określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega karze grzywny w wysokości do 1/4 kary określonej w § 1.“